

A Kúria a Szabó és Zeller Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Bajnai Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek - a Viszlói Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Viszlói Tamás ügyvéd által képviselt ... Önkormányzat Polgármesteri Hivatala alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 29.M.2069/2010. szám alatt megindított és a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.631.417/2012/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.631.417/2012/5. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes közszolgálati jogviszonyban állt az alperessel. A 2008. évi szakmai munkája értékelése alapján a munkáltató 2009. március 1-jétől 2010. február 28-ig terjedő időre 15 %-kal térítette el a felperes alapilletményét és annak mértékét 115 %-ban állapította meg a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 42. § (4) bekezdése alapján.

Az alperes a felperes 2009. évi teljesítményértékelését 2010. január 11-én végezte el és teljesítményét „jóra” értékelte.

2010. február 25-én az alperes kézbesítette a felperesnek az „intézkedés illetménykiegészítés megállapításáról” elnevezésű iratot, melyben arról értesítette, hogy 2010. január 1-jei hatállyal alapilletményét változatlanul 115 %-ban, míg illetménykiegészítését a korábbi 30 %-tól eltérően 40 %-ban, vezetői pótlékát 15 %-ban határozta meg, így havi illetménye összesen 516.700,- Ft-ra módosult.

Ezt követően az alperes 2010. március 1-jén kelt, a felperes számára azonban csak 2010. április 14-én kézbesített intézkedésében közölte a felperessel, hogy 2010. március 1-jétől 2011. február 28-ig a besorolása szerinti fizetési fokozatához tartozó alapilletmény

eltérítésének mértékét 100 %-ban határozza meg. Ennek megfelelően a régi, 333.356,- Ft-ban megállapított alapilletménye 289.875,- Ft-ra, illetménykiegészítése 133.342,- Ft-ról 115.950,- Ft-ra, míg vezetői pótléka 50.0003,- Ft-ról 43.481,- Ft-ra csökkent, s a felperes havi illetménye a korábbi alapilletményhez képest 67.400,- Ft-tal kevesebb mértékben került megállapításra. Az alperes a felperes 2010. március havi illetményét a korábbi 115 %-kal eltérített mértékben számfejtette és fizette ki, majd ezt követően a csökkentett mértékű illetményt fizette a felperesnek.

A felperes keresetében 2010. április hónaptól a 115 %-kal eltérített illetmény, valamint a 100 %-os illetmény közötti különbséget megfizetésére kérte kötelezni az alperest, figyelemmel arra, hogy a munkáltató késedelmesen készítette el a teljesítményértékelését, továbbá 2010. február 25-én alapilletményét 115 %-ban határozta meg és csak a törvényi határidőn túl, 2010. április 14-én közölte annak csökkentését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felperest 2010. február 28-ig illette meg a 115 %-os alapilletmény, s a munkáltató 2010. március 1-jén a 100 %-os mértékű illetmény beállításáról döntött.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 29.M.2069/2010/16. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az alperes a felperes szakmai munkájának értékelése alapján dönthetett az illetmény megállapításáról. Annak nem tulajdonított jelentőséget, hogy a teljesítményértékelést a jogszabályban meghatározott határidőt követően készítette el a munkáltató, s megállapítása szerint ez az illetményeltérítés jogosultságát nem érintette. Nem értékelte meghatározó tényezőnek azt, hogy 2010. február 25-én az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy a korábbival azonos mértékű eltérített illetményt folyósítanak a számára, mivel ez az intézkedés nem az illetményeltérítésre vonatkozó rendelkezést tartalmazta. Elfogadta a jegyző nyilatkozatát arra, hogy az illetményeltérítésről 2010. március 1-jén döntött, s a másfél hónappal későbbi kézbesítésre adminisztratív hiba miatt került sor. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perben nem állt rendelkezésre olyan adat, amely cáfolta volna a tanúnak az okiratokkal összhangban tett nyilatkozatát, a késedelmes közlés megítélése nem befolyásolta a döntés jogszerűségét.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 49.Mf.631.417/2012/5. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Megállapította, hogy az alperes 2010. március 1-jén kelt illetményeltérítése jogellenes, a felperes 2010. március 1-jétől 2011. február 28-ig jogosult a 115 %-os eltérítéssel megállapított illetményre. Az ebből eredő illetmény-

különbözet elbírálására az iratokat az elsőfokú bíróságnak küldte vissza. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a 2010. március 1-jei illetményeltérítés nem azért jogellenes mert a közlés nem felelt meg az Mt. 6. §-ában foglaltaknak, hanem amiatt, hogy a felperes teljesítményértékelését a munkáltató a törvényben meghatározott határidőn túl teljesítette, így az joghatást nem vonhatott maga után. Jogsértőnek minősítette a 2009. évre vonatkozó felperesi teljesítményértékelést, mivel arra nem a tárgyévben került sor, erre nem alapíthatott jogszerű döntést a munkáltató, így a felperes 2010. évre vonatkozó, március 1-jén kiadott intézkedése nem alkalmas joghatás kiváltására. Értékelte a másodfokú bíróság azt is, hogy az alperes 2010. február 25-én tájékoztatta a felperest arról, hogy illetménye 2010. évben is a korábbi évnél megfelelő mértékű lesz, majd ezt követő intézkedésével közölte az alapilletmény 100 %-os mértékű eltérítését. Hivatkozott továbbá a Legfelsőbb Bíróság BH 2008.341. szám alatt közzétett eseti döntésére, mely megállapította, hogy a Ktv. 43. § (4) bekezdésében meghatározott illetményeltérítés a tárgyévre vonatkozó teljesítményértékelés eredményétől függően alkalmazható. Ha a teljesítményértékelésre nem került sor, a köztisztviselő a korábban megemelt alapilletményre, emelés hiányában pedig a 43. § (2) bekezdése szerinti alapilletményre jogosult és az nem csökkenthető.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a másodfokú határozatot helyezze hatályon kívül és az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság az ügyben irányadó Ktv. 34. § (4) bekezdését helytelenül alkalmazta és ezért megalapozatlan döntést hozott, továbbá helytelenül hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésére is. Előadta, hogy a felperes keresetében az illetménye megállapítását sérelmezte, teljesítményértékelését nem. Amennyiben azt vitatni kívánta volna, úgy a Ktv. 59. § (3) bekezdése c) pontja alapján ezt 30 napon belül tehetné volna meg, az erre nyitva álló határidőt azonban elkéste.

Nem vitatta, hogy a felperes teljesítményértékelését nem a tárgyévben, hanem 2010. január 11-én végezte el, a törvény azonban a határidő elmulasztásához szankciót nem fűz. A hivatkozott Legfelsőbb Bírósági eseti döntés vonatkozásában kifejtette, hogy az a Ktv. 2003. évben hatályos rendelkezésein alapult, az illetményeltérítésre vonatkozó rendelkezés azonban 2006. évben jelentősen módosult. A köztisztviselő illetményeltérítése határozott időtartamra vonatkozhat csupán, s erről a döntésről értesítették a felperest 2010. március 1-jén kelt okiratban. Utalt arra is, hogy amennyiben a hivatali szerv vezetője az eltérítés lehetőségével nem él, ebben az esetben a köztisztviselőt a 43. § (2) bekezdése szerinti alapilletménye (100 %) illeti meg.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Ktv. perbeli időben hatályos 43. § (4) bekezdése szerint a hivatali szerv vezetője - az (5) bekezdésben foglaltak kivételével - át nem ruházható hatáskörben a megállapított személyi juttatások előirányzatán belül tárgyévét megelőző év szakmai munkája értékelése alapján - ide nem értve, ha a köztisztviselő kinevezése év közben történik, vagy áthelyezésére kerül sor - a tárgyévre vonatkozóan a köztisztviselő besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alapilletményét - a hivatali szervezet vezetője esetében a kinevezésre jogosult, jegyző, főjegyző esetében a polgármester - december 31-ig - helyi önkormányzatnál tárgyév március 1-jétől következő év február végéig - terjedő időszakra - legfeljebb 30 %-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20 %-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg. Az eltérítésről a hivatali szervezet vezetője minden év január 31-éig - helyi önkormányzatnál március 1-jéig - dönt. Az így megállapított eltérítés mértéke tárgyévben nem módosítható.

Ennek megfelelően a felperes esetében a jegyzőnek 2010. március 1-jéig kellett döntenie arról, hogy 2010. március 1-jétől 2011. február 28-ig élni kíván-e az illetményeltérítés lehetőségével, vagy sem.

Arra helytállón hivatkozott az alperes felülvizsgálati kérelmében, hogy az illetményeltérítésre vonatkozó rendelkezés a Ktv-ben 2006. évben jelentősen módosult, ennek megfelelően a másodfokú bíróság által idézett eseti döntés - mivel eltérő jogszabályi rendelkezéseken alapul - az adott perben nem bír relevanciával.

A jegyzőnek a felperes szakmai munkája értékelése alapján kellett döntenie arról, hogy a felperes alapilletményét a Ktv. 43. §-a (2) bekezdésében meghatározott mértékhez képest eltéríti-e, vagy sem. Ennek alappillért képezi a köztisztviselő teljesítményértékelése, de a hivatali szervezet vezetője egyéb szempontokat is figyelembe vehet. Nem tekinthető jogellenesnek a munkáltató intézkedése azon okból, hogy a felperes teljesítményértékelésére csak a jogszabályban rögzített határidőn túl, 2010. január 11-én került sor, önmagában ez a körülmény nem eredményezi a munkáltatói intézkedés jogellenességét.

Nem találta ugyanakkor megalapozottnak a Kúria az alperes azon érvelését, mely szerint a munkáltató 2010. február 25-én az illetménykiegészítés megállapításáról csupán tájékoztatta a felperest, s az illetmény eltérítéséről a 2010. március 1-jére datált intézkedésével döntött. Helytállón hivatkozott a másodfokú

bíróság arra, hogy az alperes 3 nappal a jogszabályban rögzített határidő lejárta előtt, a felperes teljesítményértékelésének, illetve az önkormányzat költségvetésének elfogadása ismeretében nemcsak arról tájékoztatta a felperest, hogy illetménykiegészítést állapít meg számára, hanem közölte vele azt is, hogy alapilletményét változatlanul 115 %-ban határozza meg. Ezen iratból kellő alappal juthatott a felperes arra a következtetésre, hogy a munkáltató a korábbi évek gyakorlatának megfelelően változatlanul 15 %-kal téríti el alapilletményét és annak módosítására is csak jogszabályban rögzített feltételekkel kerülhetett volna sor.

Kellő alap nélkül hivatkozott az alperes arra, hogy 2010. március 1-jén a jogszabályban rögzített határidőn belül került sor a felperes illetményeltérítésére. Ennek ellentmond az a tény, hogy az adott okirat kézbesítésére csak másfél hónap elteltével került sor, s maga az okiratot aláíró jegyző is csak vélelmezte, hogy a döntést az adott napon hozta. Ezen állításnak ellentmond az alperes által csatolt azon okirat, melyben a felperes osztályvezetőként 2010. március 17-én tett javaslatot a jegyzőnek az általa irányított osztály munkatársainak illetményeltérítésére. A per iratai alapján megállapítható, hogy a felperes illetményeltérítésére 2010. február 25-én került sor, alapilletményét a jegyző változatlanul 115 %-ban határozta meg, a 2010. március 1-jére datált intézkedés pedig joghatás kiváltására nem volt alkalmas.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - eltérő indokolással - hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. október 16.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő